סרט ★ סרט ★ סרט

בעריכת נעמי גולן

אותם זה מצחיק

("האקדח מת מצחוק 2½" ● קולנוע תל־אביב)

ארבעת גיבורי הסרט, מימין לשמאל: האריסיפושע המלוכלך והמשוחם מיסטר הספסברג (ריברט גולה), הגיבורה (פריסיליה פרסלי), השוטר השלומיאל, אבל לא השלימזל (לסלי נילסן) והמדען הבבה (ריצ'רד גריפין, בתפקיד כפול).

העלילה בסרט הזה זניחה לחלוטין: עוד נסיון להציל את העולם מידי עדת פושעים בחליפות יקרות של אנשי עסקים, למזר מותיהם יש אמנם זווית אקולוגית – הם מתכוונים לחטוף ולהעלים חוקר שמצא תחליפים בלתי מזהמים, לנפט ולסולר. אבל לא זה העיקר – העיקר הוא ההומור המטורף ומעשי הקונדסות וההתפרחות של קצין המשטרה פרנק דרבין שלא מסוגל לפגוש אדם בלי להפיל אותו, בלי כוונה, במורד המדרגות ולא – נכה בכסא גלגלים, בלי להפיל את המנגנון החשמלי שמזניק את העגלה ואת הנוסע האומלל שבתוכה – לאורך כל הסכונה.

הסרט עובד על כמה וכמה מישורים של הומור. יש בדיחות ויזואליות. למשל, כשהגיבורים נוסעים במונית בשכונה הנקראת "לילסל־איטלי", איטליה הקטנה, בוושינגטון הם רואים לפתע מבעד לחלון את בניין הפורום הרומאי...

יש בדיחות הסתברותיות הדורשות שנייה למחשבה (והן המצחיקות ביותר לדעתי). דוגמא: בנשף חגיגי בבית הלבן, כולם בפראק ובסאפיון, הנשים בשמלות ערב ארוכות, אומר הנואם מעל הבמה: "יושב בינינו פושע הערב" ושולח אצבע מורה לעבר הקהל. בו ברגע קופצים מכסאותיהם כעשרים גברים בכל פינות האולם ושולפים אקדח מלחיפתם המהודרת, כשכל אחד מהם תופס את בת זוגו ומצמיד את האקדח לרקתה, יענו, בת ערובה...

ההומור החקיני (נוסח טוביה צפיר) בא לידי ביטוי בשני כפילים לוזג הנשיאותי של ארה"ב. שחקן הדומה כשתי טיפות מים לג'ורג' בוש, משחק אותו כאידיוט מגמגם שנאלץ לשנן שעות ארוכות כמה מילות פתיחה לנשף שבבית הלבן ומה שעובדת ברברה בוש ברמות כפילתה המדהימה – לא ראתה שפחה על הים. בין היתר – היא נתלית מפרפרת ברגליה מן המירפסת של הבית הלבן לעיני קהל נדהם על המידשאה למטה... ולבסוף – וזה החלק הארי של הסרט, יש הרבה בדיחות סלפסטיק (נופלים, מפילים, מתגלגלים, שוברים, מתפוצצים, מאבדים שליטה על בלמי מכוניות וכדו') ובדיחות "מתחת לחגורה".

אותי לא מצחיק לראות בני אדם המאבדים בשוגג ובתאונות כל מיני חלקים של לבושם – אבל הקהל בעולם צחק מלוא פיו.

ההומור, בסך הכל, לא מעודן ולא מתוחכם, מנסים לרגז אותנו בכוח, כמעט באיומי אקדח. למי שצוחק בקלות מסראה אנשים שמנים עמוסי סלים המתחלקים על קליפות בננה – זו הכתובת.

מיני גיימס בוונד

"חופשת ריגול" ● קולנוע "הוד" בת"א

השמינימט עם האקדח – כמרגן ריגול בעל כורחו בסרט "חופשת ריגול"

"סנאיג'ר" הוא מילה אמריקנית שפירושה: גיל העשרה. ר"סנאיג'נט" משחק מילים המסתמך על הדמיון הצלילי עם המילה הראשונה שבתרגום חופשי לעברית נותן לנו את "סוכן־עשרה". מפיצי הסרט לא היו מעוניינים במשחקי מילים אלא: במשיכת הקהל הנופש של "החופש הגדול" אל בתי הקולנוע ומכאן – "חופשת ריגול", מעשה בבוגר תיכון שנכשל בבגרות בצרפתית המגיע עם המורה לצרפתית וקבוצת תלמידים לפריס. כדי לשפר את ידיעותיו בשפה – ונגשה בטעות לסוכן של הסי.אי.איי. איך לא מצליחים "עכברי" המודיעין הבריטי להבריל בין "מיפשעשרה" אמריקני טיפוסי לבין סוכן בינן – אל תשאלו, כי בסרטים כאלה הגיון איננו הצד החזק. כוכבי הסרט האמיתיים, בצד השחקן הצעיר הנראה כמו דוגמן (והיה אכן דוגמן בגדים) הם אביזרי האלקטרוניקה המתוחכמים שמפקידים בידי הנער הבבור, גיבור בעל כורחו, כדי שיסייעו לו במלחמתו במגאלומן המנסה להשתלט על כל אידופה, לא בכוח הנשק אלא בכוח הזהב.

המלהיבה שבכל הצעצועים החדשניים היא מכונית ספורט ארומה, סופראלגנטית המצוידת במחשב מרבך ובמחסן טילים, מצנחים וכלי נשק שהיו מפסיקים לפלוגה שלמה. ויש גם חליפה מסוכנת, שכאשר הלובש אותה מרים ידיים לאות כניעה מול

בסוד שיח

מה מסתתר מאחורי עמדת שרון?

מאת שאול שיף

אישיות מרכזית במדים ניתחה השבוע בחוג סגור, מה מסתתר מאחורי עמדתו של שר הביטוי והשיכון, אריאל שרון השוללת מכל וכל את המו"מ, בנתונים הנוכחים, בין ישראל למדינות העימות במסגרת הצעת שלום־ידי מוכיר המדינה האמריקני, ג'יימס בייקר. לדברי האישיות הנוטלת חלק פעיל בדיונים בפורומים מסלכתיים יש הגיון רב בעמדתו של השר שרון, ולא מעט קצינים בכירים שותפים לה. ואין הכוונה דווקא ל"נצים" אלא אפילו ל"יונים". "שרון" – הסביר הדובר – "משוכנע כי שיחות השלום יתפוצצו בשלבים די מוקדמים. שכן, קשה להאמין שתמצא נוסחה שתחבר בין הלאווים של ראש הממשלה, יצחק שמיר לבין הלאווים של נשיא סוריה האפו אל־אסד, ומכיוון שכך ככנת המלחמה תגבר לעין ערוך לעומת המצב הנוכחי של שביהל־תעשה. פיצוץ השיחות יוודר את ישראל מאחר ואירופה, ארה"ב, האו"ם ומדינות ערב יצדיקו תמיד את הצד הערבי ויסילו את האשמה בפיצוץ השיחות על ישראל. אלו הם נתונים שיאפשרו לחוסני מובארק לנתק את הקשרים הדיפלומטיים עם ישראל ולהגדיל שוב את העולם הערבי, וריח אבק שריפה ימלא את חלל האיוור. קשה לראות תסריט אחר נוכח העובדה שיצחק שמיר אינו מתכוון לוותר על מטר מיש"ע ובאמת אינו מתכוון להחזיר רמת הגולן.

נוסחת שרון מדברת גם היא על מו"מ וכו' וכו', אך תובעת הצדרה על הפסקת הלוחמה מפי מנהיגי מדינות העימות – דבר שאיש כמו אסד לא יעשה לעולם, ומפילא ישראל לא היתה נמצאת בעמדה נוחותה כלפי רעת הקהל העולמית.

כאשר התסריט הזה יתממש יופיע שוב אריאל שרון כמנצח ויאמר: הוזהרתי אותכם מפני המלכודת וחבל שלא שמעתם בקולי".

האיש התקשה לנתח מדוע יצחק שמיר בכל זאת נכנס למלכודת הזאת למרות ידיעתו, כי שום ערבי לא יאמין את עמדותיו ואת ראיותו את תמונת השלום הסופית. "שמיר מהמר גדול – אמר איש במרם – והוא מאמין שהגדול יחלץ אותו

המפתיע הוא שח"כ צחי הנגבי, ח"כ מיכאל איתן הסמנים הימניים של הליכוד אינם מצדדים בעמדתו של השר שרון, היחידי שרואה סכנה בוועידה האזורית ושלוחותיה הוא ח"כ עזי לנראו. יש מהעורים כי שמעו גם בקולו של ח"כ בני בגין איזו "מוסיקה" של הסתייגות מהמהלך של יצחק שמיר. ניתן היה להסיק מהצהראותיו עד כה כי קיים עדיין מוסר בחירות בשורה אחרונה של נושאים, ומוקם היה להשיב בחיוב לג'יימס בייקר. אך, כאמור, מדובר פה בהנחה המתבססת על "מוסיקה" ועל שתיקתו המתמשכת מאז השיב יצחק שמיר בחיוב לאמריקנים.

סוד הישרדותו של גורבצ'וב

נפגשתי השבוע לשיחה עם אלכסנדר ג'ודרו, הנציג הקבוע הראשון של סוכנות הידיעות הסובייטית טא"ס בישראל מאז ניתוק היחסים בין ישראל לבין בריה"מ, וביקשתי את הסבריו לסוד הישרדותו של מיכאיל גורבצ'וב למרות קריסתה של המדינה וירידיו מבית.

אומר אלכסנדר ג'ודרו: "עד עכשיו למרות הבעיות הפנימיות והכלכליות הקשות רוב העם אוהב אותו. הנה, אני, עו"ד בפנסיה מתבטא בחיבה כלפי גורבצ'וב. רוב העם משוכנע, כי אף אחד אינו יכול למלא את התפקיד טוב יותר ממנו, בהתחשב בצורות בהן נתונה בריה"מ. מתנגדיו לו מסלגנסים, וקנים שהתרגלו למשטר הקודם, אנשי מנגנון שחושים למשרותיהם וכמה גנרלים ואנשי במחון. אלא שאלה אינם במצב ובכוח שיכולים להכריע אותו. העניין הכלכלי הוא הוא הסכנה הגדולה ביותר לגישה בריה"מ, כי בסופו של דבר מצב הקיבה של האזרחים יכריע את עתידו.

סיבה נוספת להישרדותו הוא ההרגל של הממסד לצית. וכשם שהוא ציית לקודמיו, כך הוא מציית לגורבצ'וב יהיה המצב אשר יהיה.

מעבר לכל אלה – היא יכולת התמרון שלו. הוא טקטיקן מעולה. אין זה סוד שהוא מכיר היטב את כל הממסד ויודע איך לחיות אתו, ובשביל אדם בכוונה כזאת, כושר התמרון זה דבר חשוב מאד.

ומה בדבר אפשרות להפיכה צבאית?

"הצבא זה כבר לא אותו צבא מלפני שש שנים. אותן בעיות שמעסיקות את החברה הרוסית מעסיקות גם את הצבא והצבא אחרי הכל הוא העם."

והק.ג.ב.?

"הק.ג.ב. הוא טוב בניהול עניני הבטחון אבל הוא אינו יכול לנהל את המדינה. הוא אינו יכול להיות ממשלה בפני עצמה."

"בכל מקרה העם מבין, כי השיטה הישנה בשום אופן אינה יכולה לעבוד והוא משלים עם כך שהמעבר לשיטה החדשה יקח כמה שנים, ובסך הכל בכמה תחומים מתחילים כבר לראות פירות ברוכים של המעבר למשק קפיטליסטי."

המפד"ל מקימה מטה בחירות

מזכ"ל המפד"ל, ח"כ הרב יצחק לוי נענה לפנייתו המכויר המדיני של הקיבוץ הדתי, אברהם שטרן לקיים דיון בישיבה הקרובה של הלשכה על הצורך להקים גרעין למטה בחירות לקראת הבחירות לכנסת ה־13. במפד"ל ישנם הסכורים, כי יש לקחת בחשבון בחירות מוקדמות ורצוי שלא להיות מופתעים. לדעתם, גם אם יתקיימו הבחירות במועד כדאי לקיים כבר עתה דיונים [illegible] של המפד"ל בציבור, ויתכן ויהיה צורך לשנות כמה מקווי ההסברה המסורתיים של המפד"ל.

אורתודוקסים: 6.6 אחוזים בלבד

סקר האכלוסיה היהודית שנערך בשנת 91 מצא כי בקרב היהודים המגדירים עצמם כקשורים לדת התלוקה בין הזרמים היא כדלהלן: 42.6 אחוז רפורמים, 37.8 . אחוז קונסרבטיבים ורק 6.6 אחוזים אורתודוקסים.

היהודים האורתודוקסים הם רובם (88.4 אחוז) אנשים שנולדו בבית אורתודוקסי; 60 אחוז מהציבור היהודי המגדיר עצמו כקשור לדת עם ביום הכיפורים; 31 אחוז ביקרו בישראל; 45 אחוז מביניהם שרוב הברוחים יהודים; 43 אחוז מהקונסרבטיבים גדלו בבית אורתודוקסי; מהציות הגרים הם רפורמים 31 אחוז קונסרבטיבים ו־7 אחוזים אורתודוקסים.